

Б.Р.БРУНЕЦЬ (УКРАЇНА, ЛЬВІВ)
РОЛЬ ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ЗАСАДАХ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*Національний університет "Львівська політехніка", вул С. Бандери, 12, 79006,
 Львів, Україна*

Туристичну індустрію прийнято ототожнювати із міжгалузевим господарським комплексом, який спеціалізується на створенні туристичного продукту, здатного задовольняти специфічні потреби споживачів у проведенні дозвілля в подорожі, шляхом виробництва та реалізації товарів і послуг туристичного призначення. Підприємствами туристичної індустрії слід вважати такі які у процесі функціонування задовольняють потреби туристів [1, с. 50]. Зростання останніми роками туристичних потоків вимагає щоденного удосконалення методики надання послуг та підвищення комфортабельності. Загострення конкурентної боротьби у світі призводить до необхідності удосконалення та розширення рекреаційної та інформаційної туристичних баз та побудови ефективної туристичної інфраструктури. Представляючи собою сукупність матеріально-речових об'єктів, діяльність яких спрямована на задоволення туристичних потреб населення, вона включає матеріально-технічну базу функціонально-господарських структур, які входять до складу туристично-рекреаційних систем різного порядку. Як складова соціальної інфраструктури, інфраструктура туристична характеризується основними фондами та витратами праці, тобто певними місцевими ресурсами, які використовуються задля виконання основних туристичних функцій. Основним завданням дослідження соціальної і туристичної інфраструктури є оптимізація розміщення її об'єктів в межах туристично-рекреаційних систем відносно основних центрів концентрації споживачів з дотриманням вимог стійкого розвитку рекреаційної системи [2, с. 124].

Зважаючи на складність забезпечення ефективного функціонування туристичної сфери слід зазначити, що розвиток туристичної інфраструктури повинен відбуватись із врахуванням вимог щодо збалансованого природокористування. Ціллю здійснення котрого є забезпечення гарантій в отриманні економічної вигоди від здійснення туристичної діяльності у довготривалій перспективі. Гарантія успіху в даному виді діяльності полягає у збалансованому використанні та розвитку усіх рекреаційно-туристичних ресурсів, серед котрих слід виділити:

- 1) природні рекреаційно-туристичні ресурси (РТР), до котрих відносяться об'єкти природного походження (орфографічні, фауністичні, кліматичні, ландшафтні, спелеоресурси, рослинні, водні);
- 2) природно-антропогенні РТР котрі поділяються на підгрупи природного походження (національні, біосферні заповідники, заказники, урочища, пам'ятки природи, тощо) та антропогенного походження (пам'ятки садово-паркового мистецтва, ботанічні сади, зоопарки, дендропарки і т.п.);
- 3) архітектурно-історичні РТР (історико - архітектурні пам'ятки);
- 4) біосоціальні РТР (культурні та історичні об'єкти пов'язані із життям видатних осіб);
- 5) інфраструктурні РТР (заклади, що становлять матеріальну базу розміщення туристів – готелі, транспортні сполучення, об'єкти харчування);
- 6) картографічні РТР – картографічні дані різного роду, що відображають просторово-часові характеристики певних рекреаційно-туристичних ресурсів території – карти плани міст, населених пунктів.

1. Лозинська Ю.М. Проблеми та перспективи розвитку малих підприємств туристичної інфраструктури Львівщини / М.Ю. Лозинська // Регіональна економіка. – 2005.-№4. – с.50

2. Туризм и гостиничное хозяйство. Учебник/ Под ред. проф. , д.э.н. А.Д. Чудновського – М.: ЭКСМОС, 2000.-400с.